FİYATI: 20 TL
PAZAR GÜNLERİ ÇIKAR
SAYI: 541

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

ÖĞRENCİLERE BÜYÜK MÜJDEMİZ VAR!

(Bu ayın sonunda açıklıyoruz...)

MİTHAT SOLMAZ (Afyon Cezaevi)

UĞUR GÖZAKINCI (Metris Cezaevi)

HAMZA ÖZ (Şirinyer Cezaevi-İZMİR)

Cezaevlerinden gelen karikatürlerin ortak bir kişisi var.. Bu "Cezaevi faresi..." Kimi çizer arkadaş fareyi ranza, tesbih, parmaklık gibi bir "Mapusane simgesi" olarak çiziyor, kimi de espriyi fare üzerine buluyor. Ama üç karikatürde bir bu fare karşıma çıkıyor.. Ve ben bu fareyi çok seviyorum. Bu fare, Walt Disney'in cici, bici, şirin ve şekerden tatlı Miki Faresi değil. Bu fare, feleğin çemberinden geçmiş, anasının gözü tutukluların rızkını yürütüp yolunu bulan ama bazen de yalnızlıklarını paylaşan "Gerçekçi" bir fare.. Bu gidişle karikatür dünyamız yeni bir "Tip" kazanacak sanıyorum.

MUSTAFA ÖNCÜL (Adana)
Kendinizi iyice sözcüklerin getirdiği mizaha vurmuşsunuz. Paçalı don karikatürünüzün dışında görüntüyle ilgili espriniz yok. Giyim, kuşam konusuna yayın yasağı geldiği için onu yayınlamıyorum. Sakal, kılık zorunluğu konusunda karikatür gönderme-yin.

SERDAR SAYAR (Adana)
Bulutun bağlanması çok işlenen bir görünüm. Çukurova'daki kuraklığa uygulanması işlenmişliğini biraz hafifletiyor olsa bile aynı konuya daha değişik espriler bulabilirdiniz... En önemlisi çırpıştırdığınız çizgiler Çukurova'yı anlatmıyor. Minik takkeli adam da Çukurovalı değil... Yaşar Kemal bu karikatürü görmesin, kıyameti koparır vallahi...

ŞENOL ERDEN (Hayrabolu)
Erkek çizerken gösterdiğiniz başarıyı kadın tiplerinde gösteremiyorsunuz. Ayrıca eşyaların çizgileri de acemice oluyor. Adamın elindekinin tahta olduğu daha belirgin olmalıydı.

KARİKATÜRCÜ ŞADİ DİNÇÇAĞ'I KAYBETTİK

1919 yılında doğan ve 1938 yılından bu yana karikatür çizen Şadi Dinçcağ ardında bir sürü uluslararası ödül, binlerce karikatür bırakarak aramızdan ayrılmıştır. Dinççağ'daki karikatür sevgisi, başarılı olduğu mimarlık mesleğini geçmiş, yaşamını sergileri, albümleri, ödülleri dergi ve gazete karikatürleriyle "Gerçek bir karikatürcü olarak" kapatmıştır. Alçakgönüllü ve babacan kişiliğiyle her zaman sevilen Şadi Dinççağ son olarak Cumhuriyet Gazetesi'nde çiziyordu. Ailesinin ve Türk karikatürünün başı sağolsun.

GIRGIR

DUYURU
GÜNEYLİ KARİKATÜRCÜLERE

ADANA EKSPRES gazetesi "Çıngırak" adlı bir mizah sayfası hazırlıyor ve sizlerden karikatür bekliyor. Ayrıca mizah yazıları ve kısa öyküleri de yayınlayacak. Gidip sayfanıza sahip olun.

★ ★ ★

Nail Eren Ankara Sanat Evi'nde karikatür sergisi açtı

GÖKHAN GÜLKAN (Yeni Yaylacık Köyü-Nevşehir)
Çizgilerinizi resmin etkisinden ve taramalardan arındırın. Esprileriniz pek iyi değil. Birkaçı da zaten yapıldı. Mizahı çevrenizde ve kendi gözlemlerinizde yakalamaya çalışın önceleri. Issız ada karikatürleri filan da yapmayın lütfen.

ZAHİDE GENÇ (SYNT Tutukevi-Gölcük)
Mizahı sadece karşılıklı konuşmalarda değil, bir durumun çelişkisinde, kişilerin durum içindeki davranışlarında, uyumlu görünen zıtlıklarda, beklenmedik olaylarda filan da aramalısınız. Kısaca sadece sözcüklerle değil resimlerle, çizgilerle de düşünmeye çalışın. Bu arada deseninizi geliştirmek için çok çizin. Çizerken espri düşünmeye çalışın. Birazcık daha büyük boyda çizin.

GIRGIR YILIN BASIN OLAYI SEÇİLDİ...

Çağdaş Gazeteciler Derneği, Gırgır'ı "Yılın Basın Olayı" seçmiş ve Onur Ödülü ile değerlendirdiğini açıklamıştır.
Bu onuru, tüm okurlarımızla paylaşıyor ve Çağdaş Gazeteciler Derneği'ne teşekkür ediyoruz.

GIRGIR
YIL: 11
SAYI: 541
16 OCAK 1983 PAZAR

İLBAS İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: ÇİĞDEM SİMAVİ
Mizah Yönetmeni: OĞUZ ARAL Müessese Müdürü: KEMAL KINACI
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: TURHAN GÜNAY Telefon: 28 50 00

Basıldığı yer: Veb Ofset Tesisleri
Yönetim Yeri: Alayköşkü Caddesi Cağaloğlu-İstanbul

Üstüste tren kazası oluyor

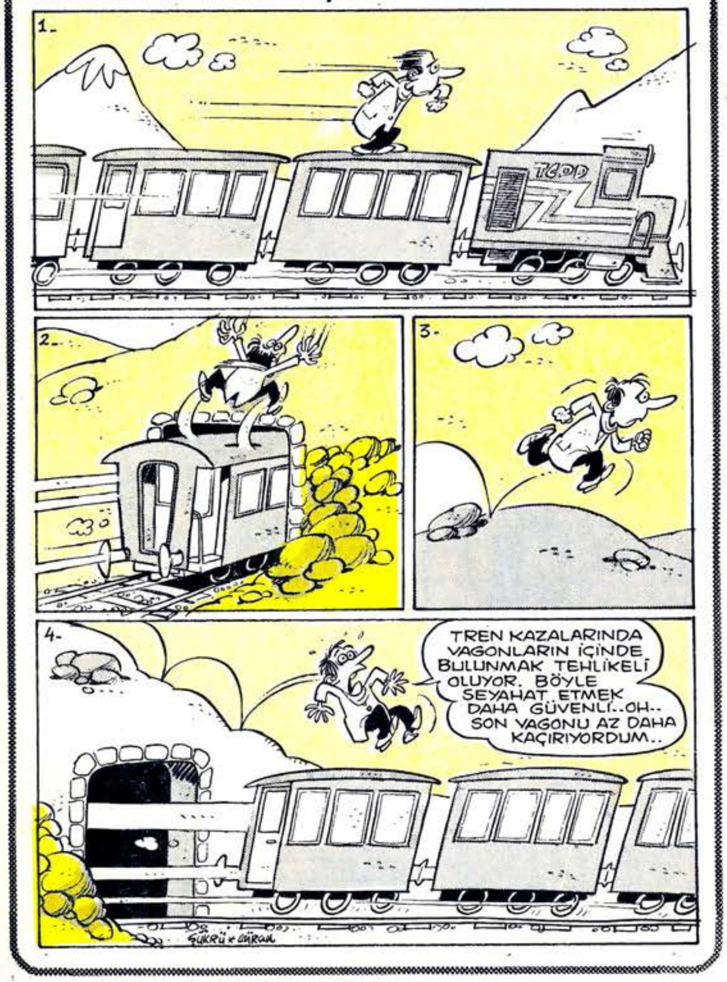

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

Özel hastanelerde en az bir yatak yoksullara ayrılacak

• • •

ŞANS OYUNLARINDAN ZENGİN OLDU

Doktor Azmi At Yarışından 35 milyon, totodan 20 milyon, Milli Piyangodan 32 milyon , Bingodan 8 milyon kazandı...

Toplam 90 milyo liranın sahibi olan ünlü Sinir Hastalıkları Mütehassısı Dr. Azmi İstemdışı ''Şans oyunları arttıkça benim de müşterilerim çoğalıyor. Toto'da, Ringo'da, Bingo'da ve Milli Piyango'da birşey kazanamayanlar zamanla tırlatıp bana geliyorlar. Onların sayelerinde parayı ben kazanıyorum'' demekte ve şans oyun çeşitlerinin daha da çoğalmasını istemektedir...

RUHLAR ALEMİ
KİTABI PİYASAYA ÇIKTI...

Öbür dünya ve ruhlar hakkında bilmediklerinizi bu kitabı okuduktan sonra öğreneceksiniz.

İçindekiler:

Hortlaklar ve cinler.. Kot pantolon ve blucinler...

Sihirbazlığın püf noktaları... Dua ve muska gücü ile çimentosuz, demirsiz yıkılmadan durabilen dev bloklar...

Telepati ile konuşma... Ayrıca çıkmamış telepati müracaatlarınız.. Hipnotizma, spirtizma ve romatizma tedavilerinde C vitamininin faydaları.. İnsanüstü güçlere sahip işverenler... Nzar ve beddua çeşitleri.. Ruhlarla yapılan röportajlar.. Kıyamet ne zaman kopacak...

Fiyatı 3.500 lira. Anneniz veya babanız bu kitaba 3.500 lira verdiğinizi duyunca kıyameti koparacaklar ve yiyeceğiniz dayakla kendinizden geçip ruhlar alemine gidip geleceksiniz. - Bütün kitapçılarda-

ÖĞRENCİLER!..MÜJDEMİZİ BEKLEYİN..MÜJDEMİZİ BEKLEYİN...MÜJDEMİZİ BEKLEYİN...MÜJDEMİZİ BEKLEY

İPSİZ OSMAN
Yazan: ORHAN ALEV
Çizen: ERGÜN GÜNDÜZ
HEMŞERİMİZ OSMAN, ANNESİNDEN KALAN TARLALARIN ÜZERİNE OTURMAK İSTEYEN DAYISININ TEŞVİKİYLE(!) KASABASINDAN AYRILIP, İSTANBUL'UN YOLUNU TUTTU.. AMACI ANLI ŞANLI ZENGİN BİR TÜRKÜCÜ OLMAK EĞER TÜRKÜCÜ OLAMAZSA ŞANLI ŞEREFLİ BİR FUTBOL YILDIZI OLMAKTI..
ALOO.. BAŞKAN.. BEN HÜSAMETTİN. GAYET FALSO Bİ DURUM VAZİYETİ KEŞFETTİK. IŞE EL KOYUYORUZ.
TAMAM ÇABUK OLUN!
OLDU BU İŞ.. BAŞKAN BU YUGOSLAVI ÖLÜ VEYA DİRİ DERHAL İSTİYOR...
BURNUMA PAPEL KOKUSU GELİYOR.
HE..HE..ETRAFI İYİCE KIRIP DÖKSÜNLER ALACAĞIMIZ ZARAR ZİYAN PARASIYLA KÖŞEYİ DÖNERİZ.
MADEM İYİ KALECİSİN ŞU PENALTIYI KURTAR GÖRİYİM.
..2 SANDALYE DAHA 2500 PAPEL..TOPLAM 1.350.000 BİR BİRA ŞİŞESİ DAHA.
HIÇK..ESMERRFŞ.. ONA DEERLEER.
TUTTUM LEN İŞTE!..
2
GÜM.BAM TISS.TA RAA
DAHA HIZLI ÇOCUKLAR. ETRAF İYİCE ŞENLENDİ.
CİVVAKK!
BEN ADAMIN GIRTLAĞINDAN KOLUMU SOKAR APANDİSİNİ ALIRIM LAN KEÇİ..
BİR MASA..15.000 MASA ÖRTÜSÜ 6800 BİR TUZLUK 250.. 1.560..005 LİRA..

Biraz da savaşalım
Bİ DAHA KAPININ ÖNÜNDEN SİMİT ALDIĞINI GÖRMİYİM. BENİM YAPTIĞIM YEMEKLERİN NESİ VAR ULAN!.
ÇABUK GETİR ŞU FÜZEYİ VAKTİMİZ ÇOK AZ.
BU İNŞA ETTİĞİMİZ İLK DENİZALTI, Bİ DAHA SEFERE SU GEÇİRMİYENİNİ YAPARIZ..
CRUISE
FÜZENİN UCUNA İĞNE BAĞLADIM ATINCA HERİFLERE BATICAK..

GIRSEKS

AŞK UĞRUNA DÜELLO...

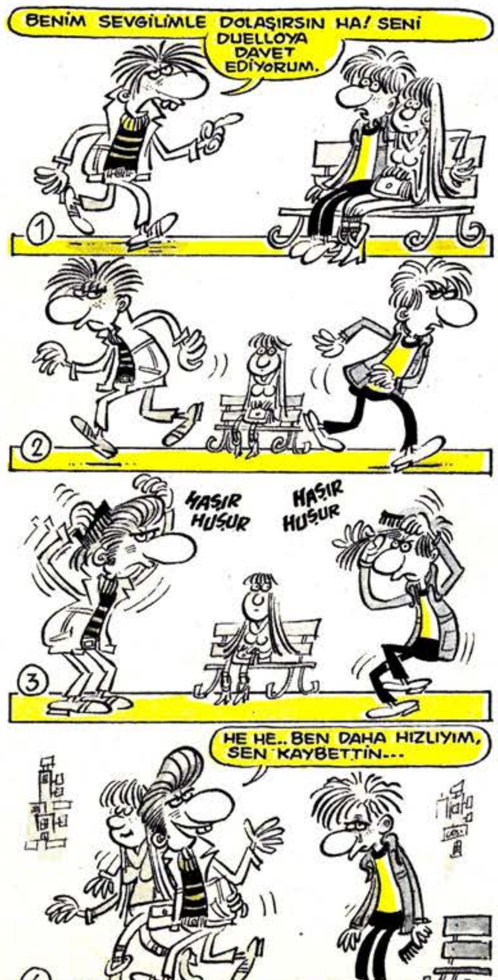

Bilin bakalım aşağıdakiler neler yapıyor?

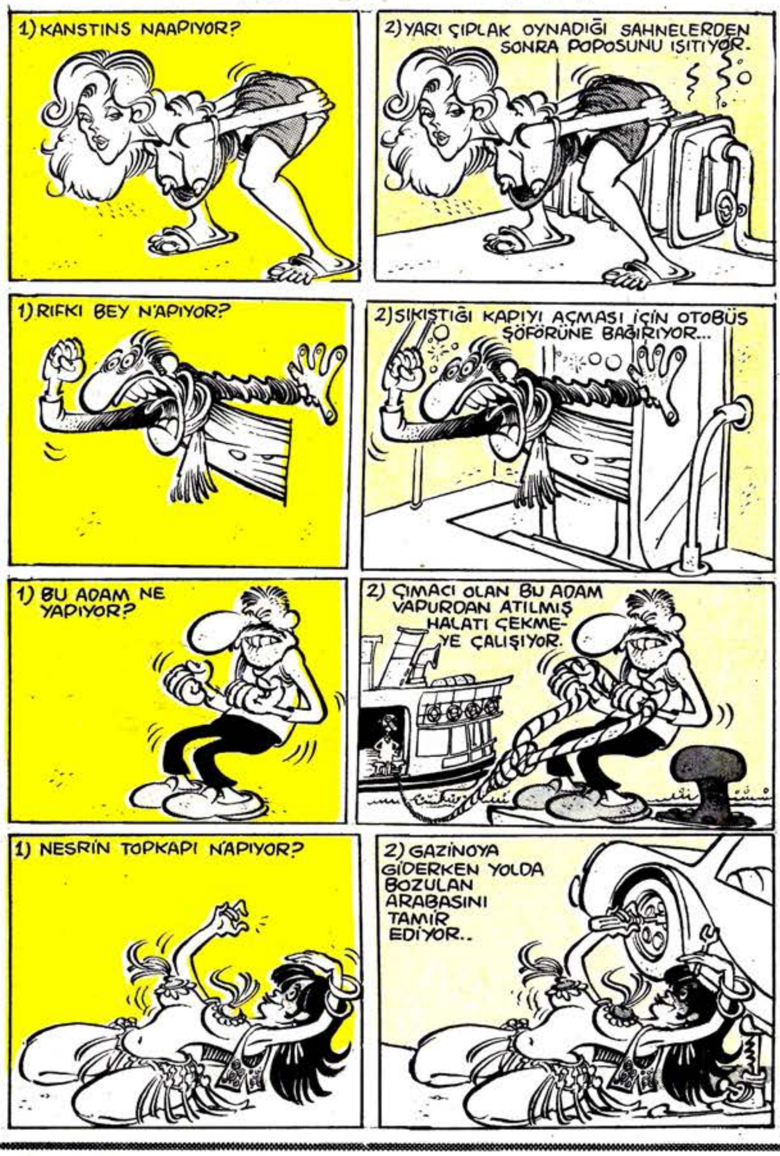

ŞARKICI OLMAK İÇİN EVİNDEN KAÇAN

NALAN KÖTÜYOLA DÜŞTÜ

Şarkıcı olmak için evinden kaçan güzel Nalân, belediyenin açtığı çukurlarla dolu çok kötü bir yolda yürümeye çalışırken, açık bırakılmış bir kanalizasyon çukuruna düşmüştür.

Yanda belediyenin azizliğine uğrayıp kötü yola düşen Nalân, çukurdan çıktıktan sonra görülüyor...

İPSİZ OSMAN

Yazan: ORHAN ALEV
Çizen: ERGÜN GÜNDÜZ

Sarkis Paçacı

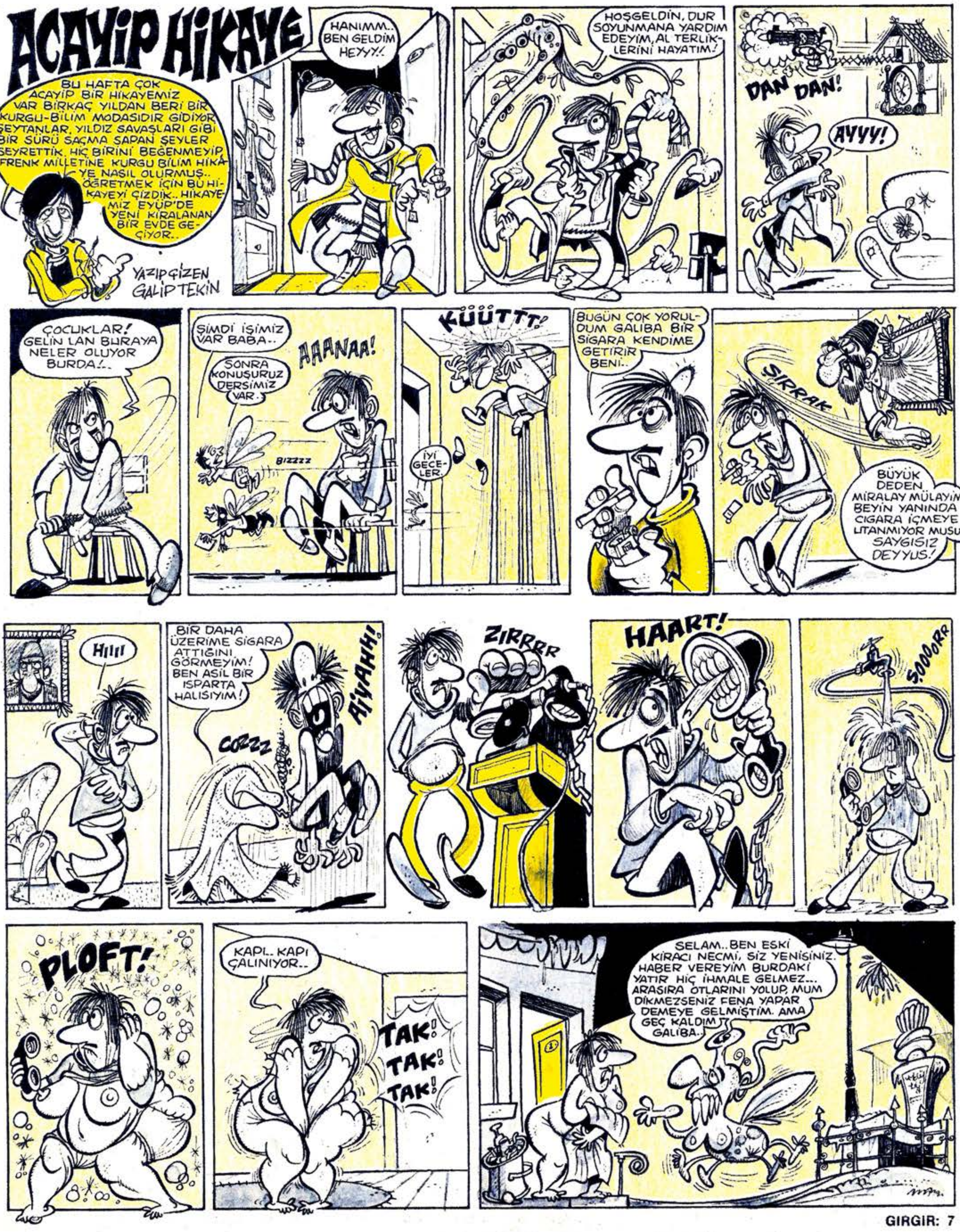

ACAYIP HIKAYE
BU HAFTA ÇOK ACAYİP BİR HİKAYEMİZ VAR BİRKAÇ YILDAN BERİ BİR KURGU-BİLİM MODASIDIR GİDİYOR ŞEYTANLAR, YILDIZ SAVAŞLARI GİBİ BİR SÜRÜ SAÇMA SAPAN ŞEYLER SEYRETTİK. HİÇ BİRİNİ BEĞENMEYİP, FRENK MİLLETİNE KURGU BİLİM HİKAYE NASIL OLURMUŞ.. ÖĞRETMEK İÇİN BU HİKAYEYİ ÇİZDİK.. HİKAYEMİZ EYÜP'DE YENİ KİRALANAN BİR EVDE GEÇİYOR..
YAZIP ÇİZEN GALİP TEKİN
HANIMM.. BEN GELDİM HEYYY!..
HOŞGELDİN, DUR SOYUNMANA YARDIM EDEYİM, AL TERLİKLERİNİ HAYATIM!
DAN DAN!
AYYY!
ÇOCUKLAR! GELİN LAN BURAYA NELER OLUYOR BURDA!..
ŞİMDİ İŞİMİZ VAR BABA..
SONRA KONUŞURUZ DERSİMİZ VAR.
AAANAA!
BIZZZZ
KÜÜTTT!
İYİ GECELER.
BUGÜN ÇOK YORULDUM GALİBA BİR SİGARA KENDİME GETİRİR BENİ..
ŞIRRAK
BÜYÜK DEDEN MİRALAY MÜLAYİM BEYİN YANINDA CIGARA İÇMEYE UTANMIYOR MUSUN SAYGISIZ DEYYUS!
HIIII
BİR DAHA ÜZERİME SİGARA ATTIĞINI GÖRMEYİM! BEN ASİL BIR ISPARTA HALISIYIM!
CORZZ
AİYAHH!
ZIRRRR
HAART!
ŞOOORRR
PLOFT!
KAPI.. KAPI ÇALINIYOR..
TAK! TAK! TAK!
SELAM.. BEN ESKİ KİRACI NECMİ, SİZ YENİSİNİZ. HABER VEREYİM BURDAKİ YATIR HİÇ İHMALE GELMEZ... ARASIRA OTLARINI YOLUP, MUM DİKMEZSENİZ FENA YAPAR DEMEYE GELMİŞTİM. AMA GEÇ KALDIM GALİBA..

İPSİZ OSMAN
Yazan: ORHAN ALEV
Çizen: ERGÜN GÜNDÜZ

DEVAMI HAFTAYA!

Üniversitenin yapamadığını Gırgır becerdi...

İSTEYENİ MESLEK SAHİBİ YAPIYORUZ...

Bu ara "İsteyen herkes meslek sahibi olacak" söylentisi iyice yaygınlaştı. Biz de kendi çapımızda bu olaya yardımcı olmaya karar verdik. "50 bin lira verin sizi işçi olarak Zambiya'ya gönderelim" demiyoruz. Zaten artık bu numarayı yiyen kalmadı. Biz size kendinizi yetiştirip para kazanabileceğiniz değişik meslekler bulduk. Buyrun yazımızı okuyup kendinize bir meslek seçin.

UĞUR GETİRİCİLİK VEYA UĞUR GETİRMEYİCİLİK

Bu mesleğin çalışma sahası kahvelerdir. Kahveye gidip okey ya da 51 oynayanların yanına oturulur. Eğer yanına oturduğunuz adam oyunu kazanmaya başlarsa adamın kulağına eğilip "Abi ben uğur getiriciyim biraz para vermezsen burdan kalkarım billa" denilir. Eğer adam sürekli kaybediyorsa yine adamın kulağına eğilip "Ben uğur getirmeyicisiyim seni lanetledim, daha hayatta kazanamazsın biraz para ver burdan gidiyim" denilir.

PUL YALAYICILIK

Kendine özgü tadı olan eski bir meslektir. Eğer bu mesleğe gönül verdiyseniz; postahanelerin ya da dilekçe verilen devlet dairelerinin önünde dilinizi çıkarıp bekleyin. Pullarını dilinize sürenler çıkacaktır.

DAYAK YİYİCİLİK...

Bu işten çok para kırarsınız. Eğer bu mesleği seçmeye niyetlendiyseniz, öncelikle "Para karşılığı dayak yenir" diye bir levha yazıp boynunuza asın. Sonra da oturup "Bir tekme 1000, kafa atma 5000, hastaneye düşürme 14.000 lira gibisine bir fiyat listesi yaparsınız olur biter. Ortalıkta bişeylere kafası bozulan çooook... Parasına kıyan sizi dövüp sinirini alır. Fena mı yani? Şimdi sen gel buraya bakiim... Baaam... Ulan havuç, ne bu trafiğin hali?.. Küt... Sen beni her sabah otobüslerde yamultmaya utanmıyo musun talaş?.. Haşırt... caaart... Binaları yaparken neden malzeme çalıyosun ayı?.. Baaam... Fizik soruları ne biçim kazıktı öyle? İyooooyt, pat. Hem bu derginin kaloriferleri ne zaman doğru dürüst yanıcak? Oh be rahatladım. Al bakalım şu yirmi kağıdı. Ne demek ulan "Bu para kurtarmaz abi..." Biz öğrenci adamız be... Bizden de kâr etmeyiver

ATİLLA ATALAY

GIRGIR
KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

İstanbul'da hababam üst geçit yapılıyor

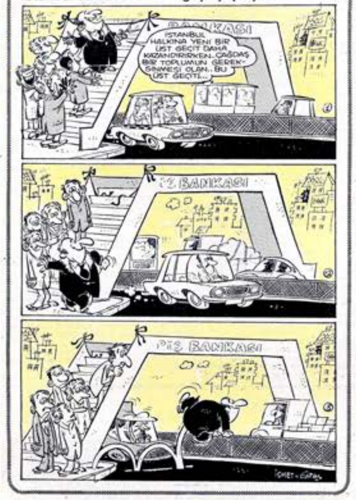

İş kazalarında dünya şampiyonu olduk...

ENERJİ TASARRUFU HAFTASI...

Mademki enerji tasarrufu haftası, biz niye bu haftaya katılmayalım dedik ve haftayla ilgili olarak yandaki karikatürü çizdik. Demek bişey anlamadınız. Zaten bizde enerjimizden biraz tasarruf edip kalemi hiç bastırmadık...

İmbat programında, Piyano Başı sohbeti...

MÜJDEMİZİ AÇIKLAMAYA İKİ HAFTA KALDI!

YAZARIM ULAAN!

İBRAHİM ETHEM ÇELİK (ESKİŞEHİR)

Yeni yazacağım öykü için tip arıyordum kendime. Başkalarını bilmem, ama ben yazdığım öykülerde iki şeyden birinin gerçek olmasını isterim: Ya olay, ya da kişi veya kişiler. Kimbilir, ikisini de hayal gücüyle yaratmak, belki daha kolay. Ancak, hem olayın, hem de olayın kahramanının yazarın hayal gücünden fırlayıp gelmiş olması, öyküyü ruhsuz kılıyor bence. Oysa, yaratılan bir eserin ruhu, gerçekle arasında bir bağı olması gerek.

Yarım saat düşünmeme rağmen, aradığım tipi bulamamıştım. Birden, üst kattaki komşum Cavit Bey geldi aklıma. Hiç huyum değildir, gerekli de görmem ama, Cavit Bey çok iyi bir insan, her şeyden önce de iyi bir komşu olduğundan, iznini almaya karar verdim.

-"Nereye gidiyorsun? Yemek hazır" diye seslendi karım ardımdan.

-"Şimdi geleceğim."

Üst kata çıkıp, Cavit Bey'in kapısını çaldım. Fazla bekletmedi beni.. Alnının hemen yukarısında bir tutam saçını, çıplak kafasında gerilere doğru sıvazlayarak kapıda göründü:

-"Oooo. Buyrun Ekrem Bey. Bu ne güzel sürpriz."

-"Merhaba Cavit Bey. Yazacağım bir öykünün baş kahramanı olarak sizi ele almayı düşünüyordum. Ne dersiniz?"

-"Oh. Bir şeref olur bu benim için. Nasıl bir öykü bu?"

-"Bir mizah öyküsü. Bisiklete binmesini yeni öğrenen bir adamın başından geçenleri anlatacağım. Şehirde ortalığı birbirine katması falan işte."

-"Yo, yo! Durun bir dakika Ekrem Bey. Rezil olmak istemiyorum ben."

-"Ama..."

-"Aması, maması yok. Rezillik, bu başka bir şey değil."

-"Bakın bir dakika..."

-"Asıl siz bakın. Başka türlü bir öykü olsa, itirazım olmazdı. Ama, insanların bana gülmesini istemiyorum. Kesinlikle izin veremem böyle bir şeye."

-"İsminizi değiştireceğim. Yalnızca tasviri olarak..."

Kızdığı zaman o bir tutam saçı burnunun ucuna kadar düşerdi. Bu kez de öyle oldu. Kapıyı suratıma çarparken:

-"Hayır" diyordu. "İşte o kadar."

Merdivenlerden aşağı inerken düşünüyordum. Ne tuhaf. Mizahı rezillik olarak anlıyordu adam. Yo, yo hayır. Tespitim yanlıştı. Gülünen kişi olmak rezillikti onun için. Öykümdeki güzel kıza bir sevgili, ya da heyecanlı bir maceraya bir dedektif aradığımı söyleseydim elbette hoşuna gidecekti. Ama, bir mizah öyküsünün kahramanı olmak. Yo. İşte bu olamazdı. Aynı öyküde bir başkasını anlatsam gülecekti elbet. Ama kendisini yazmaya kalktığımda...

Anlamıyordum. Hiç anlamıyordum.

....

Yemekten sonra daktilomun başına oturdum. Bir an düşündükten sonra, sinsi sinsi gülümseyip, tuşlara basmaya koyuldum:

Kırk-kırkbeş yaşlarındaydı adam. Alnının hemen yukarısında kalmış bir tutam saçı..

Gece saat 1'e kadar çalışıp, öyküyü bitirdim. Yeni baştan okuduğumda, hazırladığım Mizah Öyküleri Kitabımda pek sevimsiz kalacağına karar verdim. Ertesi gün, öyküyü bir dergiye postaladım.

....

-"Apartmanın önünde bir kalabalık toplanmış" dedi karım. "Bütün mahalleli orada."

-"Bu gibi şeyler, bir yazarın arayıp da, bulamadığı şeylerdir. Hemen balkona koştum. Karım haklıydı. Bütün mahalleli oraya toplanmıştı. Her kafadan bir ses çıkıyordu. Yanlış görmediysem, Cavit Bey'de aralarındaydı. Ansızın, bakışlarımız karşılaştı.

-"Namussuz herif. İşte orada, bize bakıyor."

Beni kastettiğini önce anlamadım. Bizimki dışında, tüm balkonlar boştu. Anlaşılan, o namussuz bendim. Kalabalık, birden hareketlenip, apartmana girdi. Yukarıya geliyorlardı.

Karımla kapının önüne dikilip, beklemeye koyulduk. Kalabalığın, kapının önünden geçip, daha yukarılara doğru gitmesini boşuna umut ettim. Tam kapının önünde durmuşlardı. Susmak bilmiyorlardı bir türlü. Kapıyı kilitledim hemen.

-"Çık dışarııı! Hesap ver bakalım."

Cavit Bey'di bağıran. Burnunun ucunda sallanan o bir tutam saçı görür gibiydim.

-"Beşyüzotuzsekiz liraaa!" diye bağırdım. Hep birden cevap verdiler:

-"Neeee?"

-"Hesabı istemiştiniz ya."

-"Vay alçak! Alay ediyor bir de. Yürüyün arkadaşlar."

Kapıya yükleniyorlardı. Karımın beti, benzi atmıştı. Ben de ondan farklı değildim hani.

-"Espri yapacak zamanı buldun sen de.. Bu adamların niyeti ciddi. Anlamıyor musun?"

Kapının menteşeleri zorlanmaya başlamıştı.

-"Ne istiyorsunuz?" diye bağırdım. "Açık açık söyleyin."

Kapıdan çekilip, bir süre mırıldandılar. Dediklerini anlamıyordum. Neden sonra:

-"Beni rezil etmişsin" dedi Cavit Bey.

-"Anlamadım?"

-"Bal gibi anladın. Öyküde beni kullanmamanı istemiştim. Ama sen."

-"Dur bir dakika. Yani öykü yayınlanmış mı?"

-"Bilmiyormuş gibi soruyorsun bir de. Ne hakla yaparsın bunu? Cevap ver, hadi."

Gerçekten bilmiyordum. Demek öykü yayınlanmıştı.

-"Bu iş ikimizin arasında. O arkandaki kalabalığın istediği ne?"

-"Bugün bana, yarın onlara."

Onaylayıcı sesler yükseldi.

-"Peki öyküdeki kişinin sen olduğunu nereden biliyorsun?"

-"İstanbul'dan bir arkadaşım telefon etti. Öyküdeki kişinin ben olduğumu anlamış. Senin de Eskişehirli olduğunu biliyor Bütün o rezilliği gerçekten yapıp, yapmadığımı sordu. Ayrıca, kaynanam dün akşam başladı gülmeye, hala da gülüyor. İki de bir 'Salak damadım' demesi de cabası. Daha örnek vereyim mi?"

Karım da, ben de elimizde olmadan kahkahayı bastık.

-"Gülüyorlar bir de.. Yürüyün arkadaşlar. İleriiiiiiii!!!!."

Kahkahalar suratımızda donup, kaldı.

-"Bir şeyler yap" dedi karım ağlamaklı bir sesle:

-"Defolun! Yoksa fena olacak."

-"Ne yaparsın ulan?"

Ne yapabilirdim ki? Lanet olası. Hiçbir şey gelmiyordu aklıma. Bir şeyler yapabilmek için beynimi patlatıyordum ki, masanın üzerindeki kalem çarptı gözüme.

-"Yazarım ulann!" diye haykırdım. "Bütün yaptıklarınızı yazarım."

Sanki sihirli bir sözcük söylemiştim. Kapıyı zorlayan omuzlar birden durdu. Sesler kesiliverdi. Başarmıştım.

-"Çabuk şu kalemi ver" dedim karıma. "Bloknotumu da. Daktilomu da getir."

Tüm ağır silahlarım yanımdaydı artık. Bir elimde kalem, diğerinde bloknotum ve koltuğumun altında daktilom.

-"Şimdi de kapıyı aç."

-"Ama.."

-"Dediğimi yap sen."

Kendimden emin bir şekilde dışarı süzüldüm. Kalabalık, beni silahlarımla (!) görünce, sanki arkalarından çeken varmışcasına uzaklaştılar ikişer adım. Şaşkınlıkları geçmemişti henüz. Geçmesine de fırsat vermeyecektim.

-"Yazarım ulannnn! diye yineledim. "Hepsini yazarım. Burada olanların hepsini. Anlıyor musunuz? Bütün gazetelere de yollarım. Bundan sonra yazacağım tüm öykülerde de sizi anlatırım. Rezil ederim ulan hepinizi. Şimdi çıkıp gidin. Bir daha tekrarlamayacağım. HADİ."

Süt dökmüş kediye dönmüştü hepsi. Yarım dakika sonra karımdan başka kimse yoktu çevremde.

Devamı karşı sayfada...

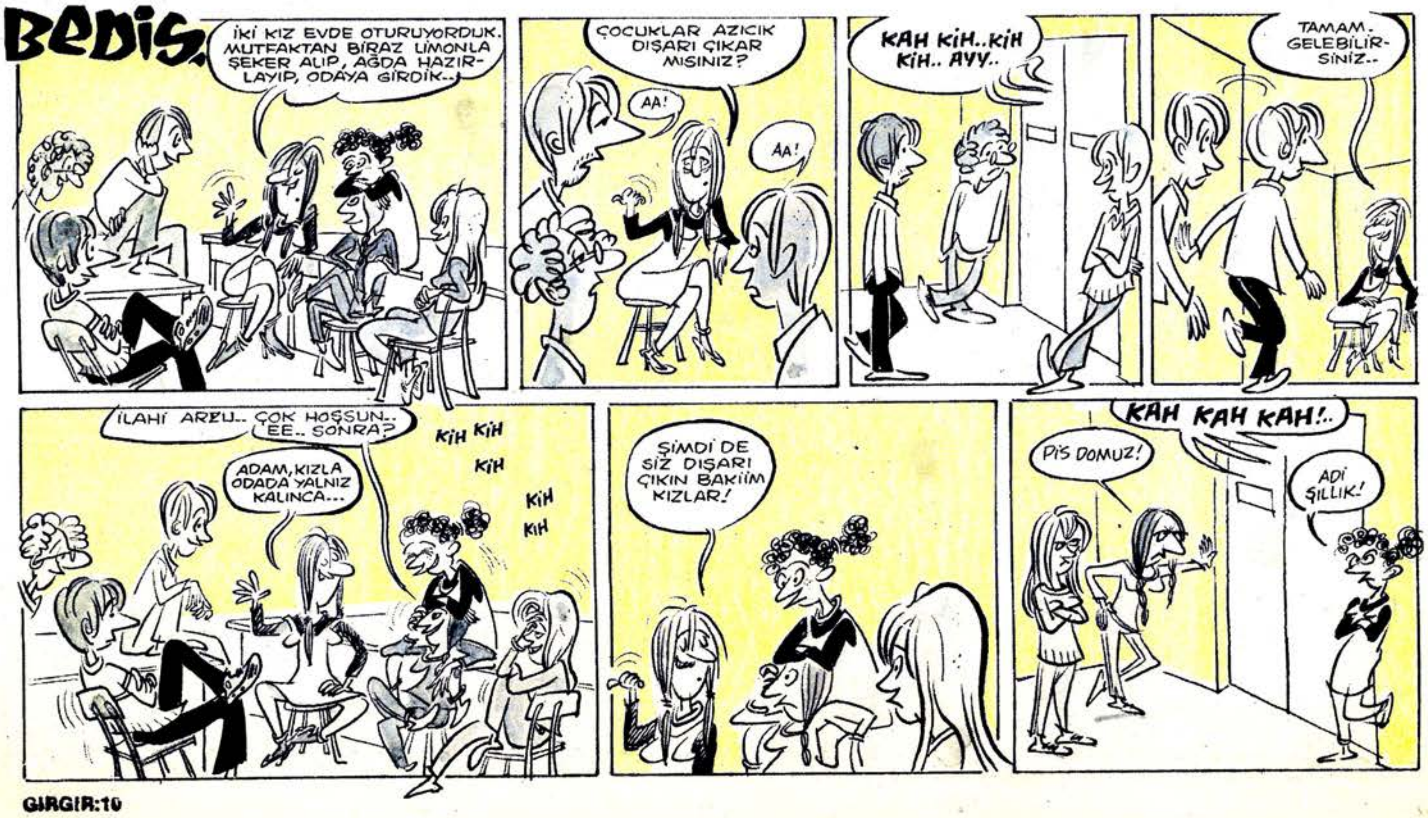

Karşı sayfadan devam.

....

İçeri girdiğimde bakkal Hüsamettin hemen yanıma koştu.

-"Buyur beyim. Ne istersin?"

Normal değildi davranışı. Ya dün geceki kalabalıkta o da vardı.Ya da savurduğum tehdit herkese ulaşmıştı.

-"Bir kilo beyaz peynir, iki ekmek, üç kilo toz şeker istiyorum" dedim emredici bir ses tonuyla.

-"Hemen beyim." Bir çırpıda istediklerimi önüme koydu.

-"Ne kadar?"

-"Aman beyim, sözü mü olur."

-"Anlamadım?"

Diğer müşterilerden uzak bir köşeye götürdü beni.

-"Beni yazma beyim" diye fısıldadı. "Ne istersen al. Dükkan senin olsun istersen. Yeter ki beni rezil etme gözürü seveyim."

Şaşkına dönmüştüm.Bu kadarını beklemiyordum doğrusu. Bir deneme daha yapmaya karar verip, kasaba girdim.

-"Bir kilo pirzola, bir kilo da köftelik kıyma istiyorum Ahmet Efendi."

-"Şimdi beyim."

-"Ne kadar vereceğim?"

-"Amma yaptın Ekrem Bey. Paranın sözü mü olur hiç. Yazmazsın olur biter."

-"Ne?..Neyi yazmam?"

-"Anladın işte beyim. Beni rezil etme, canım sana feda olsun."

Anlamaya başlıyordum. Eve gittiğimde başka bir sürpriz bekliyordu beni. Karım, mutfaktaki yığını göstererek:

-"Köşedeki mandranın sahibi Erdoğan Bey yollamış" dedi. "Kendisini yazmayacakmışsın. Ne demek bu Allahını seversen?"

Açıklamaya fırsat bulamadım. Kapı çalınıyordu. Açtığımda, ev sahibimle burun, buruna geldim. Soluk almadan konuşuyordu:

-"Bak, dinle beni, kiranı indiriyorum. İstersen bedavaya otur. Hatta, ev senin olsun. Hiç bir şey istemem. Yeter ki, beni yazma, rezil etme kurban olayım."

-"Yazmam" deyip kapıyı suratına çarptım. Sonra:

-"Yaşadık hanım" diye bağırdım. "Artık yazı falan yazmayacağım."

-"Anlamadım? Nasıl geçineceğiz peki?"

-"Yazmayarak. Hiç bir şey yazmayarak."

Artık, yazmıyorum. Daktilomu temizleyip, bir köşeye kaldırdım. Kalemimle, bloknotumu sürekli elimde taşıyorum yalnızca. Ha sahi, unutmadan: Köşedeki mandraya ortak oldum.Evde de bedavaya oturuyorum. Bakkala, kasaba da gitmiyorum artık. Ne diye gideyim ki, günlük ihtiyacımın hepsini kendileri yolluyorlar. Karım da bu oyuna iyice alıştı. Hele kızım. Onu, arkadaşlarıyla oyun oynarken seyrediyorum bazen. Kendisinden büyük çocuklara parmağını sallayıp:

-"Ebe ben değilim. Babama söylerim, hepinizi yazar bak ha" demesi yok mu.. Kahkahalarla gülesim geliyor.

BİTTİ

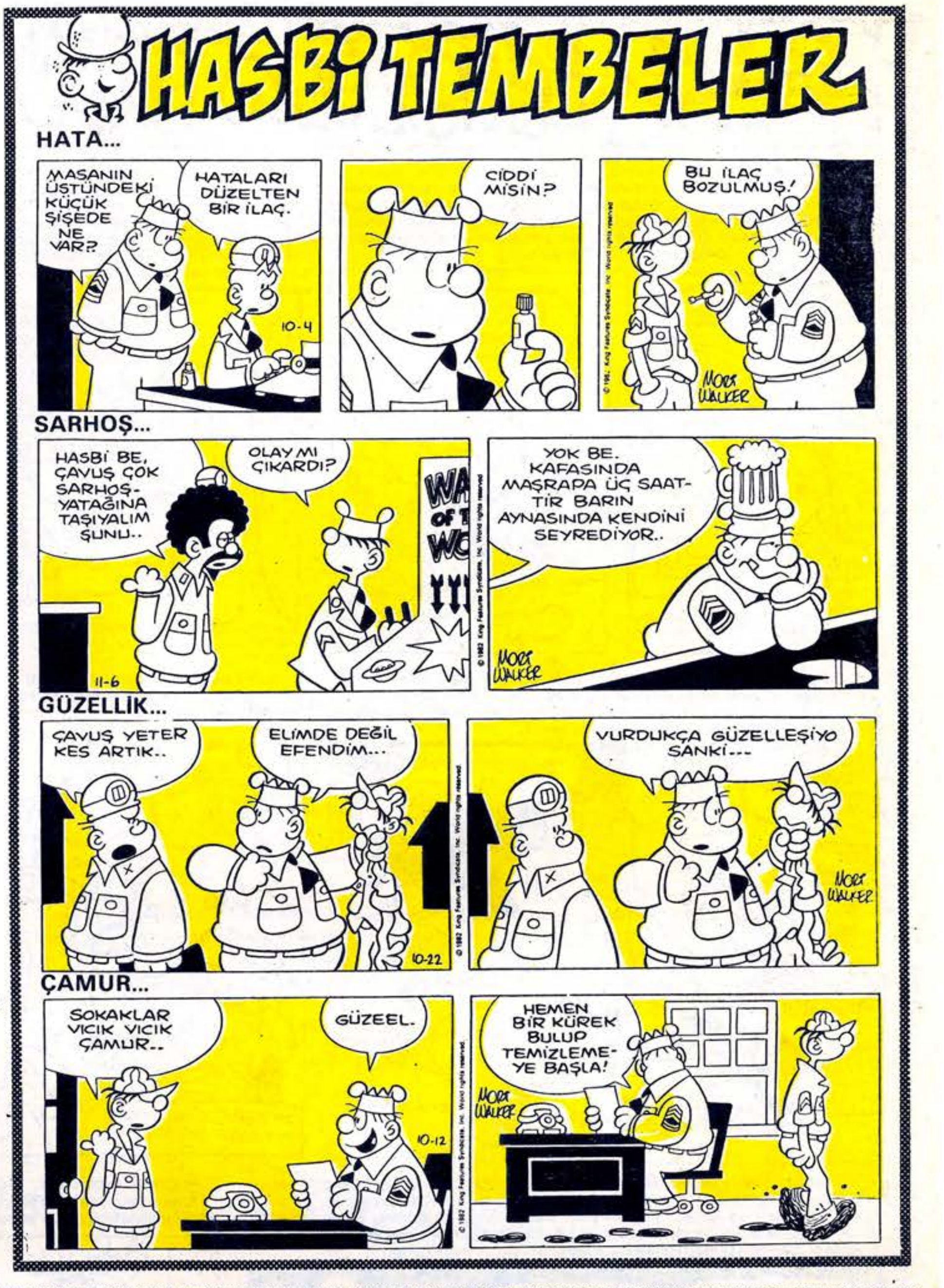

CORK GEZETESİ

YÖLLEL KERLİ LÖLDÜĞÜNDEN KEZELEL ELTİYÖL

Eşeğide Bölü'de lölen bil kezeyi gölüyölsünüs...

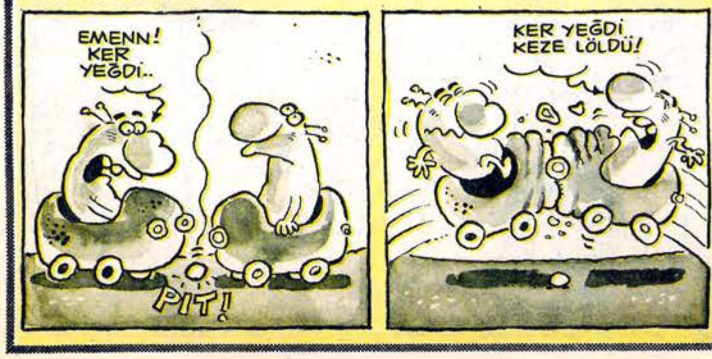

TİLEN KEZELELİ ÇÖĞELDİ...

Fotöğlelte sön tilen kezesi gölülüyöl...

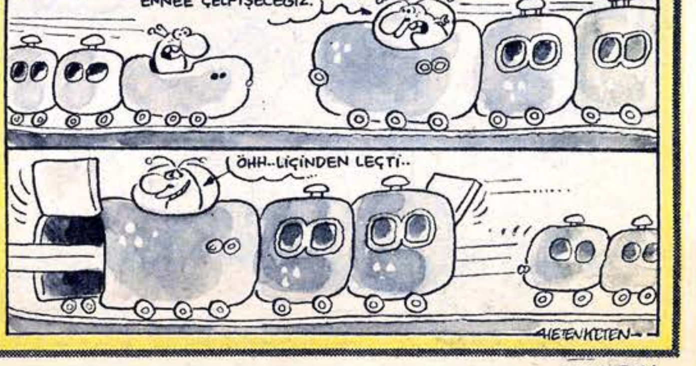

ÇOCUKLUK ARKADAŞIM
İHSAM DOVRAMACI

Sayım okurcularım. Bir zamamlar ben de çocuktum idim. Benim de oyumcaklarım, alkadaşlarım, birdirbirlerim valdı. İnsamlar yeni tanıdıkları bağzı kimselere ısınamazlal. Bağzılarında iseyse kendilerinden bir şeyler bularak hemenceccik samiğmi olurlal. İştte size anlatıcağım alkadaşım da bölle biriydi. Ufaktım idi.Ona sokokta rastladım.Kızılmaske kibi gözlükleri valdı. Bana "Gel lan..Övretmencilik oynuyalım"dedi...

Allahım ne kadal bilgili idiydi. Onu hemem sevdim. Çok iyi alkadaş olduk..Adı "İhsam"dı. Fakak o benim ismimi bir tüllü aklında tutamıyoldu. Evek..Benim kadal akıllı diyildi idi. Bana "Muhsin" diyoldu..Ama olsum..Birbirimizi çok seviyolduk..İçtiyimiz su yere dökülmüyoldu. Birlikte geziyol birlikte yaramazlık yapıyolduk

Arakçılıkta üstümüze yoktu idi. İkimizin aklı birleşince bizi kimseler durduramıyoldu. Anahtar uyduramadıyımız ağacı başka türlü soyuyolduk..

Somra bilaz daha büyüyüp okullu olduk..İkimiz de okulun birimcisiydik... İkinci yoktu..Üçüncü iseyse daha somra atom fizikçisi oldu..Gariban üstüm zekalıydı..İhsam'la ben aynı kıza ağşık olduk..Birbirimize haksızlık olmasım diye ikimiz de fedağkarlık yapıp kızdan vaz geçtik

İkimiz de birer atomize alim kadal akıllı ve becerikli idiydik..Fakak bu yeterli diyildi. Zakamızı geliştirmemis gerekiyoldu. Bol bol beyin yedik.. Karata yaptık, satramç oynadık...

Arttık hayata atılmanın zamağnı gelmiştti. Bem fitbolcu olup Fenelbağçe'de oynamak istiyoldum..Gerçi fitbolcu olomadım ama ünlü bir gazatacı oldum. Ve kemdime "Fitbol otorütesi ve bütün hususlar porofesölü" ünvanını veldim. İhsam ise artist olmak istiyoldu..Artist olomadı ama çocuk hastalıkları uzmanı olup çocukları ve gençleri mükemmer bir sekilde hasta etmeyi öğrendi.

İhsam'da kendisisini "Artist ve öğretmenler övretmeni ilan etti"
İştte ikimiz de şöhret olmuştuk..Var mıydı bize yan bakan ulam!..Bundan bölle kötü günlerimizde birbirimize koltuk çıkmaya huzullarınızda yemin içiyoluz.

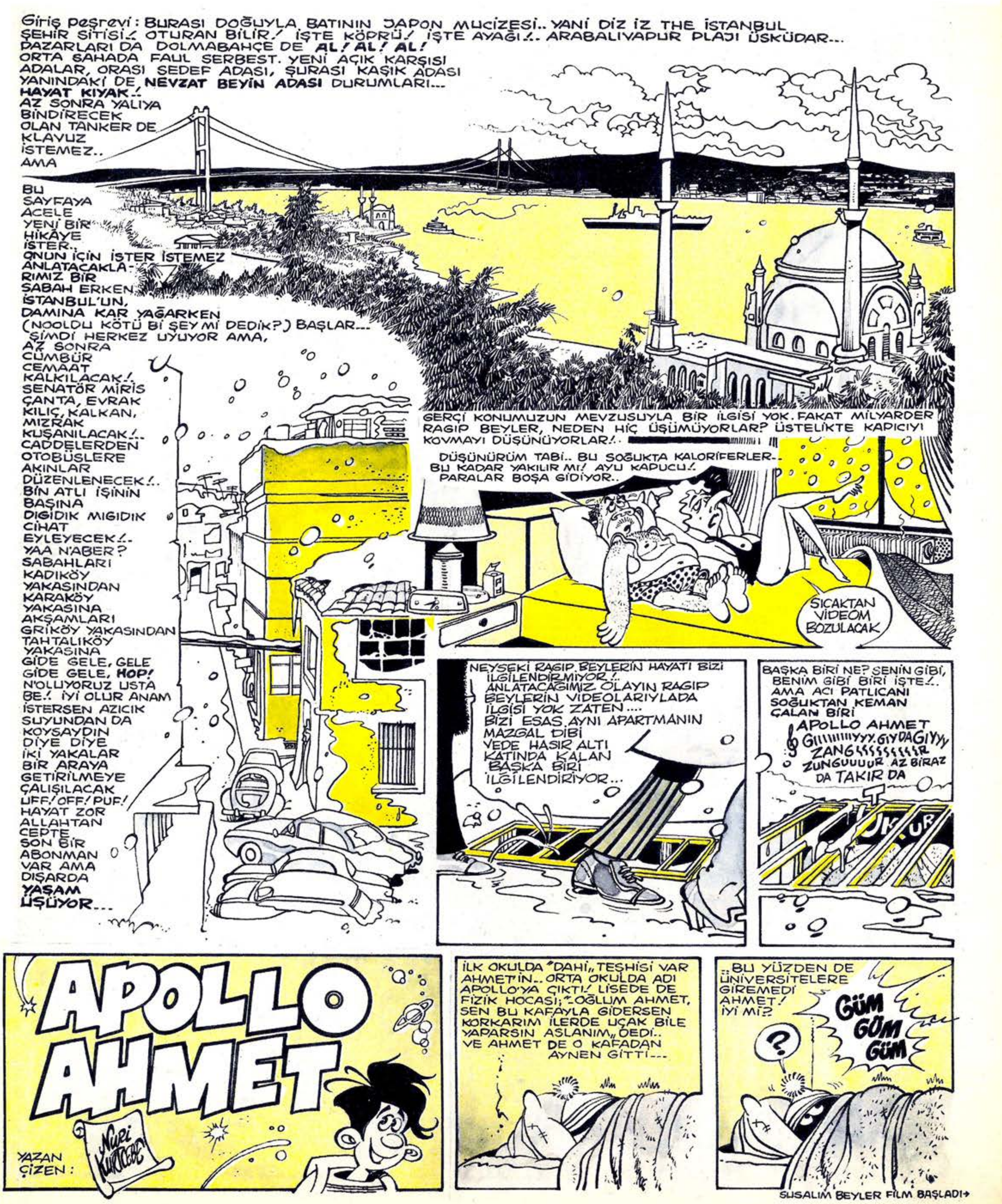

Giriş peşrevi: BURASI DOĞUYLA BATININ JAPON MUCİZESİ.. YANİ DİZ İZ THE İSTANBUL
ŞEHİR SİTİSİ.! OTURAN BİLİR! İŞTE KÖPRÜ! İŞTE AYAĞI!.. ARABALIVAPUR PLAJI ÜSKÜDAR...
PAZARLARI DA DOLMABAHÇE DE AL! AL! AL!
ORTA SAHADA FAUL SERBEST. YENİ AÇIK KARŞISI
ADALAR, ORASI SEDEF ADASI, ŞURASI KAŞIK ADASI
YANINDAKİ DE NEVZAT BEYİN ADASI DURUMLARI...
HAYAT KIYAK.!
AZ SONRA YALIYA BİNDİRECEK OLAN TANKER DE KLAVUZ İSTEMEZ.. AMA
BU SAYFAYA ACELE YENİ BİR HİKÂYE İSTER.. ONUN İÇİN İSTER İSTEMEZ ANLATACAKLARIMIZ BİR SABAH ERKEN İSTANBUL'UN, DAMINA KAR YAĞARKEN
(NOOLDU KÖTÜ Bİ ŞEY Mİ DEDİK?) BAŞLAR...
ŞİMDİ HERKEZ UYUYOR AMA,
AZ SONRA CÜMBÜR CEMAAT KALKILACAK!. SENATÖR MİRİS ÇANTA, EVRAK KILIÇ, KALKAN, MIZRAK KUŞANILACAK!.. CADDELERDEN OTOBÜSLERE AKINLAR DÜZENLENECEK!.. BİN ATLI İŞİNİN BAŞINA DIGIDIK MIGIDIK CİHAT EYLEYECEK!.. YAA N'ABER? SABAHLARI KADIKÖY YAKASINDAN KARAKÖY YAKASINA AKŞAMLARI GRİKÖY YAKASINDAN TAHTALIKÖY YAKASINA GİDE GELE, GELE GİDE GELE, HOP! N'OLUYORUZ USTA BE.! İYİ OLUR ANAM İSTERSEN AZICIK SUYUNDAN DA KOYSAYDIN DİYE DİYE İKİ YAKALAR BİR ARAYA GETİRİLMEYE ÇALIŞILACAK UFF! OFF! PUF! HAYAT ZOR ALLAHTAN CEPTE SON BİR ABONMAN VAR AMA DIŞARDA YAŞAM ÜŞÜYOR...
GERÇİ KONUMUZUN MEVZUSUYLA BİR İLGİSİ YOK. FAKAT MİLYARDER RAGIP BEYLER, NEDEN HİÇ ÜŞÜMÜYORLAR? ÜSTELİKTE KAPICIYI KOVMAYI DÜŞÜNÜYORLAR!.
DÜŞÜNÜRÜM TABİ.. BU SOĞUKTA KALORİFERLER.. BU KADAR YAKILIR MI! AYU KAPUCU!. PARALAR BOŞA GİDİYOR..
SICAKTAN VİDEOM BOZULACAK
NEYSEKİ RAGIP BEYLERİN HAYATI BİZİ İLGİLENDİRMİYOR!.. ANLATACAĞIMIZ OLAYIN RAGIP BEYLERİN VİDEOLARIYLADA İLGİSİ YOK ZATEN.... BİZİ ESAS AYNI APARTMANIN MAZGAL DİBİ VEDE HASIR ALTI KATINDA KALAN BAŞKA BİRİ İLGİLENDİRİYOR...
BAŞKA BİRİ NE? SENİN GİBİ, BENİM GİBİ BİRİ İŞTE!.. AMA ACI PATLICANI SOĞUKTAN KEMAN ÇALAN BİRİ
APOLLO AHMET
GIIIIIIIIYYY. GIYDAGIYYy ZANGSSSSSSSSR ZUNGUUUUR AZ BİRAZ DA TAKIR DA
TUKUR
APOLLO AHMET
YAZAN ÇİZEN: Nuri Kurtcebe
İLK OKULDA "DAHİ" TEŞHİSİ VAR AHMET'İN.. ORTA OKULDA ADI APOLLO'YA ÇIKTI! LİSEDE DE FİZİK HOCASI; "OĞLUM AHMET, SEN BU KAFAYLA GİDERSEN KORKARIM İLERDE UÇAK BİLE YAPARSIN ASLANIM" DEDİ.. VE AHMET DE O KAFADAN AYNEN GİTTİ...
..BU YÜZDEN DE ÜNİVERSİTELERE GİREMEDİ AHMET! İYİ Mİ?
GÜM GÜM GÜM
?
SUSALIM BEYLER FİLM BAŞLADI→

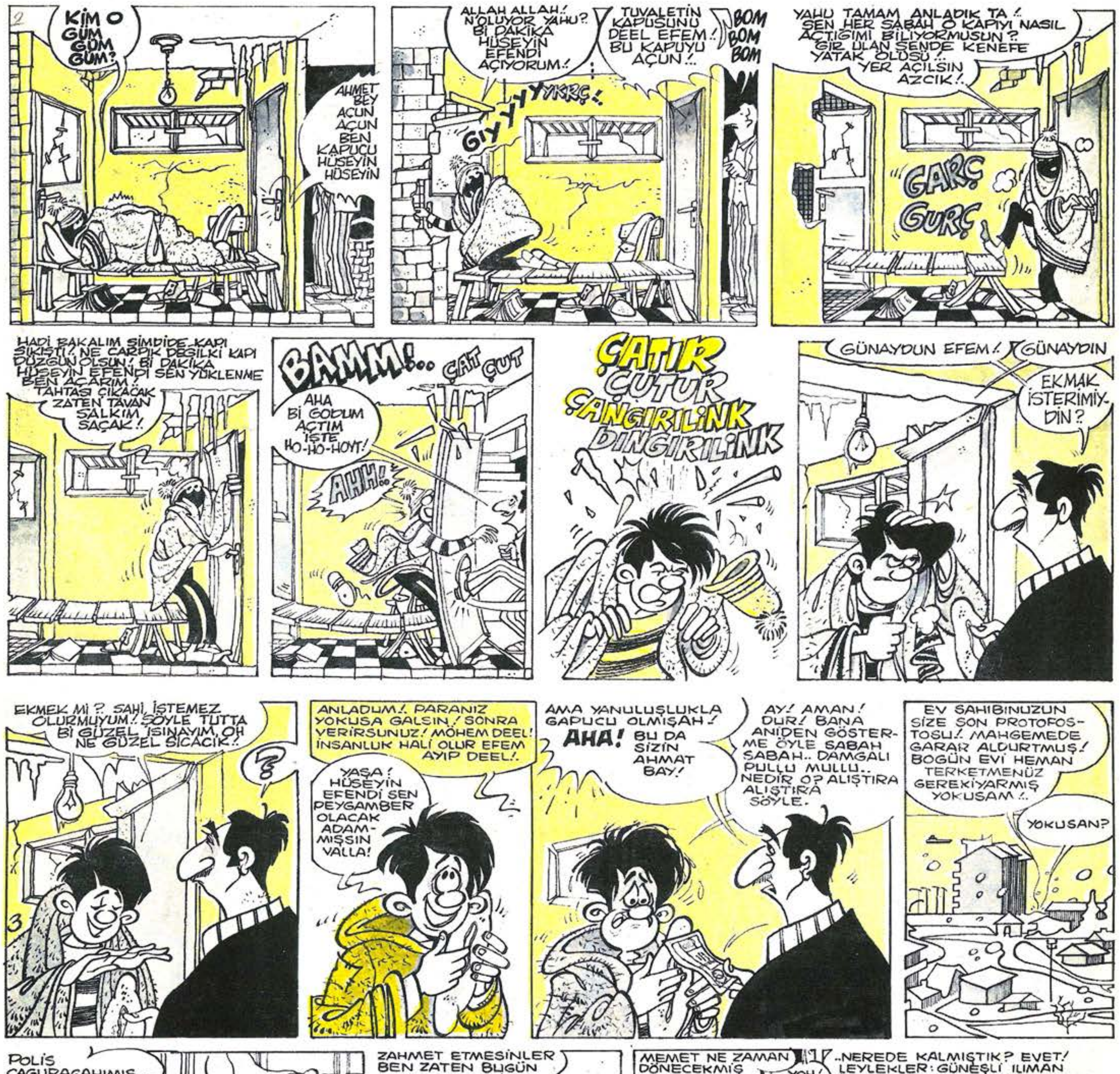

İŞİMİZ VAR SENİNLE AHMET!

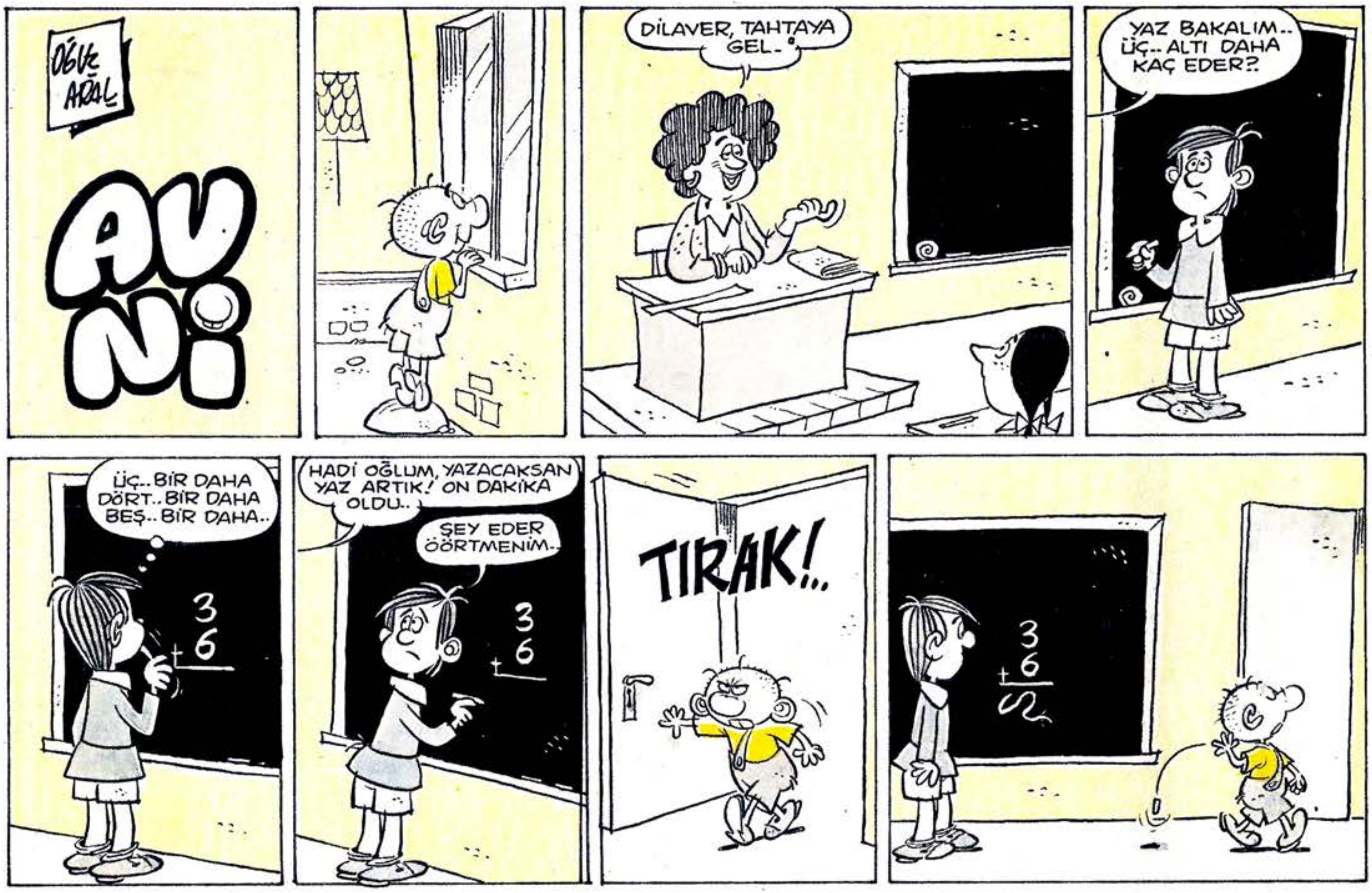

SATILIK MİNİ ETEK...

Kendi ellerimle diktiğim mini eteği satıyorum... Yok, yok... Bedava veriyorum, genç kızlar gelin giyin. Hakiki el emeği, göz nuru mini etek...

Müracaat:FADIL BUNALIM

EĞRİ BODİK YAZIYO..

Ahyaaak sayın okuyucular,
efendım acısıyla, tatlısıyla Memet Eşki'siyle bi yarı sezonu daha geride bıraktık.

Aaabi şindi ikinci yarı için aciyip pilanlarım var. Bi kere Fenerbaççeli fitbolcuları ikinci yarıya kadar topa vuramaz hale getiricaam... Nası mı yapıcam, kolay. Ne demişler insanı kumar ve kadın mafeeder. Ben de bunları bizim Adil abinin kaaveye topluyucaam, hepsine birer paket Malboro... Fosur fosur içsinler... Soona hepsinnen sabahlara kadar pişti oynuucam. Bunları kumara alıştırıcaam. Argasından iki tane yollu manitayı bunlara askıntı edicem. Aynen hepsi mort... Neee... Zaten hepsi bunları yapıyo mu?.. Hadi be inanmam... Vay ulan ben de bu pilan için kaç hafta kafa patlattım.Neyse Eyvallahın.

ŞİİR Köşesi

Seni her görüşümde
Beni mahfediyorsun.
Omuzlarını titreterek
yürümen...
Beni yamultuyor...
Bu soğukta neden
Bir şey giymiyorsun da
Tiril tiril
titriyorsun be
inek...

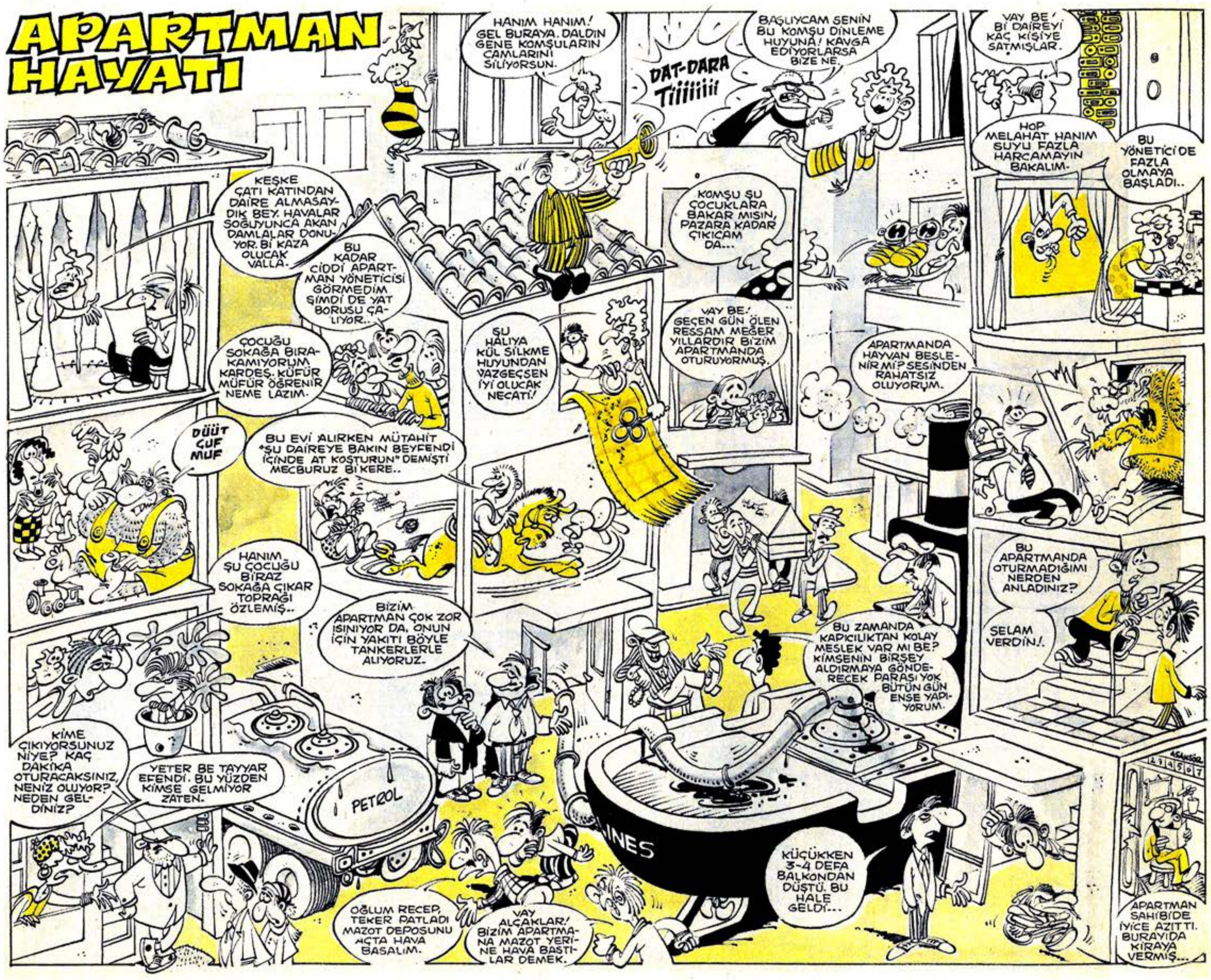
APARTMAN HAYATI
HANIM HANIM! GEL BURAYA. DALDIN GENE KOMŞULARIN CAMLARINI SİLİYORSUN.
DAT-DARA Tiiiiiii
BAŞLIYCAM SENİN BU KOMŞU DİNLEME HUYUNA! KAVGA EDİYORLARSA BİZE NE.
VAY BE! Bİ DAİREYİ KAÇ KİŞİYE SATMIŞLAR.
HOP MELAHAT HANIM SUYU FAZLA HARCAMAYIN BAKALIM.
BU YÖNETİCİ DE FAZLA OLMAYA BAŞLADI..
KEŞKE ÇATI KATINDAN DAİRE ALMASAYDIK BEY. HAVALAR SOĞUYUNCA AKAN DAMLALAR DONUYOR. Bİ KAZA OLUCAK VALLA.
BU KADAR CİDDİ APARTMAN YÖNETİCİSİ GÖRMEDİM ŞİMDİ DE YAT BORUSU ÇALIYOR..
KOMŞU ŞU ÇOCUKLARA BAKAR MISIN, PAZARA KADAR ÇIKICAM DA...
ÇOCUĞU SOKAĞA BIRAKAMIYORUM KARDEŞ. KÜFÜR MÜFÜR ÖĞRENİR NEME LAZIM.
ŞU HALIYA KÜL SİLKME HUYUNDAN VAZGEÇSEN İYİ OLUCAK NECATİ!
VAY BE! GEÇEN GÜN ÖLEN RESSAM MEĞER YILLARDIR BİZİM APARTMANDA OTURUYORMUŞ.
APARTMANDA HAYVAN BESLENİR Mİ? SESİNDEN RAHATSIZ OLUYORUM.
DÜÜT ÇUF MUF
BU EVİ ALIRKEN MÜTAHİT "ŞU DAİREYE BAKIN BEYFENDİ İÇİNDE AT KOŞTURUN" DEMİŞTİ MECBURUZ Bİ KERE..
HANIM ŞU ÇOCUĞU BİRAZ SOKAĞA ÇIKAR TOPRAĞI ÖZLEMİŞ..
BİZİM APARTMAN ÇOK ZOR ISINIYOR DA, ONUN İÇİN YAKITI BÖYLE TANKERLERLE ALIYORUZ.
BU ZAMANDA KAPICILIKTAN KOLAY MESLEK VAR MI BE? KİMSENİN BİRŞEY ALDIRMAYA GÖNDERECEK PARASI YOK BÜTÜN GÜN ENSE YAPIYORUM.
BU APARTMANDA OTURMADIĞIMI NERDEN ANLADINIZ?
SELAM VERDİN!.
KİME ÇIKIYORSUNUZ NİYE? KAÇ DAKİKA OTURACAKSINIZ, NENİZ OLUYOR? NEDEN GELDİNİZ?
YETER BE TAYYAR EFENDİ. BU YÜZDEN KİMSE GELMİYOR ZATEN.
PETROL
NES
ASANSÖR
OĞLUM RECEP, TEKER PATLADI MAZOT DEPOSUNU AÇTA HAVA BASALIM.
VAY ALÇAKLAR! BİZİM APARTMANA MAZOT YERİNE HAVA BASTILAR DEMEK.
KÜÇÜKKEN 3-4 DEFA BALKONDAN DÜŞTÜ. BU HALE GELDİ...
APARTMAN SAHİBİDE İYİCE AZITTI. BURAYIDA KİRAYA VERMİŞ...